

29 ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἄνεταιλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς γ' στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος Δι Θ

K ^{Δι}
 υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προς ος σε ει

σα α α κου σο ο ο ο ον μ ε ι ε ι σα κ ε ς ς ς

σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κ ε ς σο ο ον μ προ ο ο σχες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σε ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κ ε σο ον μ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκκλη νης την καρ δι αν μθ εις λο γς πο νη
ρι ι ι ας τσ προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις

Σ^{Δι} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γξει με
ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τωτην κε φα
λη η ην μθ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι
ται αυ των

Α^{Δι} κθ σονται τα ρη μα τα μθ ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο^{Δι} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μὲ ἐπι σοι ἡλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μὲ

Φυ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Πε σθνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φω νη μὲ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μὲ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ τῃ την δε η σι ι ιν

μὲ την θλι ψιν μὲ ε νω πι ον αυ τῃ απα γ γε λω

Εν τω εκ λει πειν ε ξε μὲ το πνευμα μὲ και συ ε γνωσ

τας τρι βους μὲ

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο υν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μδ και ουκ ε στινο εκ

ζη τω ων την ψυ χη η ην μδ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μδ με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κησ την ψυ χη η ην μδ

τδ ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σδ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ω ως μοι

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μδ

Γ^{Δι} ε νη θη τω τα ω τα σ'προ σε χοντα εις την φω
νην της δε η σε ω ω ως μθ ^Δ

Αυτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν. Ἦχος ^{Δι} - θ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται ^Χ
^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

^Δ
στιν

Π^{Δι} οι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ων στε ε εμ

μα α α α σιν ^θ α να δυ υ σω ω ω με εν Πε

ε τρο ο ον και Πα αυ λον ^Δ τας δι η ρη με ε ε

ε νθς τοι οισ σω ω ω μα α α α σι ^{Νη} και η νω ^θ

με ε νθ ς ς τω πνε ευ μα α α τι ^{Δι} τας Θε ο ^θ

κη ρυ κων προ ω ω το στα α τας ^Δ τον με εν ωστων Α

πο στο λω ω ων προ ε ε ξα α αρ χο ο ο ο ντα ^θ

το ον δε ε ως υ περ τας αλ λθ ς ς κο πι α α α

σα α α α ντα ^θ τθ ς τας γα αρ ον τω ω ως α ξι ι

ως ^Δ α θα να α τθ ς δο ο ο ξης ^Δ δι α δη

η η η μα σι ι στε ε ε φα α α νοι Χρι στος

ο Θε ε ος η ημων ο ε χων το με γα α ε ε

ε λε ε ε ε ος

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τὸ αὐτό.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ...

Προσόμοια.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι

ον

Ποι οι οι οισ υ μνω δι ω ω ωων κα α αλ

λε ε ε ε σιν α νυ μνη η σω ω ω με εν Πε

ε τρο ο ον και Πα αυ λον της θε ο γνω σι ας τας

πτε ρυ υ υ γας τας δι α πτα σα α ας τα πε ε

ρα α α α τα και προς ο ρα νον α νυ υ ψω

θει ει ει ει ει σα ας τας χει ει ρας ευ α γγε λι

ⲕ ⲕ ⲕ ⲕ ⲧⲗ ⲧⲏ ⲏⲥ ⲕⲁ ⲁ ⲁ ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲧⲟⲥ ⲧⲗⲥ

ⲡⲟ ⲟ ⲃⲁⲥⲧⲏⲥ ⲁ ⲗⲏ ⲑⲓ ⲁ ⲁ ⲁⲥ ⲧⲗ ⲕⲏ ⲏ ⲣⲟ ⲧ ⲧⲧ

ⲙⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲧⲟⲥ ⲧⲗⲥ ⲡⲟ ⲧⲁ ⲙⲗ ⲗⲥ ⲧⲏ ⲏ ⲏⲥ ⲟ

ⲑⲓ ⲓ ⲁⲥ ⲧⲗ Ⲥⲧⲁⲩ ⲣⲗ ⲧⲁ ⲕⲉ ⲉ ⲣⲁ ⲁ ⲁ ⲧⲁ

ⲃⲓ ⲱⲛ ⲃⲁⲓ ⲙⲟ ⲟ ⲟ ⲟⲛⲱⲛ ⲟ ⲟ ⲑⲣⲟⲛ ⲕⲣⲓ ⲥⲧⲟ ⲟⲥ ⲕⲁ ⲧⲁ

ⲃⲉ ⲉ ⲉ ⲃⲗⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲕⲉⲛ ⲟ ⲟ ⲉ ⲕⲱⲛ ⲧⲟ

ⲙⲉ ⲕⲁ ⲁ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲟⲥ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ πασῶν

ⲧⲱⲛ ⲁ ⲛⲟ ⲙⲓ ⲱ ⲱ ⲱⲛ ⲁ ⲧⲟⲩ

Τὸ αὐτό.

Ποίοις ὕμνωδιῶν κάλλεσιν, ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

ⲡⲁⲛ ⲧⲉ ⲉⲥ ⲟⲓ ⲗⲁ ⲁ ⲟⲓ

Ⲣ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓⲥ ⲡⲛⲉⲩ ⲙⲁ ⲧⲓ ⲕⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓⲟⲓⲥ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲥⲙⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲥⲓⲛ ⲉ ⲡⲁⲓ ⲛⲉ ⲉ ⲥⲱ ⲙⲉ ⲉⲛ ⲡⲉ ⲉ ⲧⲣⲟ ⲟ

ⲟⲛ ⲕⲁⲓ ⲡⲁ ⲁ ⲧⲱ ⲗⲟⲛ ⲧⲁ ⲧⲏⲛ ⲁ ⲑⲉ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲧⲏ ⲧⲁ

α σφα α α ατ το ο ο ο ντα ^{Νη} και μη αμβλυ νο
 με ε ε να στο ο μα α α α τα ^{Δι} της φρι κτης τϛ ϛ
 Πνε ευ μα α το ο ος μα χαι αι ρας ^Δ τα α Ρω ω μης πε
 ρι φα νη ε ε ε ε γ κα λλω ω πι ι ι σμα α α
 τα ^β τα πα α σης της οι κου με νη η ης εν τρου υ
 φη η η μα α α τα ^β τας της και νης δι ι α α
 θη η κης ^Δ θε ο γρα φης πλα κας νο ο ο ϛ με ε
 νας ^Δ α α α ας εν Σι ι ων Χρι στο ος ε ξε φω ω
 ω ω νη η η η η σεν ^Δ ο ε χων το με ε γα α
 ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^Δ

Στίχ. Γ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου ^Δ με νειεις το ο ον αι ω ω να ^Δ

Τὸ αὐτό.

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν, ...

Δόξα.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος [♯] Πα ρ

^Μ ^{Πα}
 Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^π

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^M ^{Πα} ₉

T ^{B8} ω τριτ τω της ε ρω τη σε ε ως τω ω ω

Πε ε ε τρε ε φι ι ι λει ει ει εις με ^{Πα} ₉ το

τριτ το οντης αρ νη σε ε ως ^M ₉ ο Χρι στο ο ο ος δι

ωρ θω ω ω ω σα α α α το ^{Πα} ₉ ^{B8} δι ο και προς τον

κρυ φι ο ο ο γνω ω ω στη ην ο Σι ι ι ι

μων ^{Πα} ₉ Κυ ρι ε παν τα γι νω ω σκει στα πα α α αν τα α

ε πι ι ι ι στα α α α σαι ^{Πα} ₉ συ οι οι οι ο ι δα ας

ο ο τι ι φι ι ι λω ω ω ω σε ^{B8} ₉ ο θεν προς

αυ τον ο Σω ω τηρ ^Δ ₉ ποι μαι αι αι νε ε τα προ

βα τα α α α α μου ^M ₉ ποι μαι νε τη η η ην ε εκ λο

γα α α α δα α α α μου ^{Πα} ₉ ^{B8} ποι μαι νε τα Α αρ

νι α α μου α εν τω ι δι ω αι μα α τι ^Δ ₉ πε

ρι ε ποι η σα α α μη ην εις σω τη ρι ι ι ι ι

αν ^{Πα} ₉ αυ τον ι κε τευ ε θε ο μα κα α ρι στε ε

α πο ο ο ο στο ο ο ο λε ^{Πα} ₉ ^{B8} δω ρη θη ναι η

μι ιντο με γα α ε λε ο ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ρ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τϛ ϛ ϛς

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Ο δια α σε Θε ο πα τωωρ Προ ο φη η

η τη ης Δα α α βιδ με λω δι κως πε ρι ι

σου προ ο α α νε φω ω ω νη η η η σε τω

με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν

τι πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ σα α

εκ δε ξι ω ω ω ν σου σε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον

ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ο α

πα τωρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο κη η

η σα ας Θε ε ε ος ι ι να την ε α αυ του

α να πλα α α ση η ει κο ο ο να φθα ρει

ει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε ε σι και το πλα
νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ ρων
προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω μοις α α
να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα γα α α α
γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις
συ να α α α ψη η Δυ να α α α με ε ε ε ε σι
και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι στος ο ε
χων το ο με ε ε γα α και πλου ου ου σι ον ε ε
λε ε ο ο ο ο ος

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τς

8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η η ην ο ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δ8 8 δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα
αντες οι
δδ υ
λοι Κυ
ρι υ

Στίχ. α'. Οί έστῶτες έν οίκῳ Κυρίου,
εν αυλαις οι οι κδ υ Θε

ου ημων

Ι
δδ υ
δη ευ
λο γει
ει τε
τον Κυ
ρι ον

πα
αντες οι
δδ υ
λοι Κυ
ρι υ

Στίχ. β'. Έν ταίς νυξίν έπάρατε τās χειρας ύμῶν είς τὰ άγια
και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

και ευ
λο γει
τε ε
τον Κυ
ρι ον

Ι
δδ υ
δη ευ
λο γει
ει τε
τον Κυ
ρι ον

πα
αντες οι
δδ υ
λοι Κυ
ρι ι υ υ υ υ

Τῆ Δευτέρα έσπέρας.

Ήχος Δι-θ

Κ
υ υ
ρι ος
ει σα
κδ σε
ται μδ
εν τω

κε
κρα
γε ε
ναι με
προσαν
τον

Στίχ. α'. Έν τῷ έπικαλεισθαι με είσήκουσάς μου, ό Θεός τῆς
δικαιοσύνης μου· έν θλίψει έπλάτυνάς με. Οίκτηίρησόν με
και

ει
σα κδ
σοντη
ςπρο
σευ
χη ης
μδ

Κ
υ υ
ρι ος
ει σα
κδ σε
ται μδ
εν τω

η βο η θει α μη ^Δ

Η βο η θει α α μη πα ρα Κυ ρι ι ι ς

^Δ τς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην ^ε

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ φυ λα ξει

την ψυ χην σ ο Κυ ρι ος ^Δ

Η βο η θει α μη πα ρα Κυ ρι ι ι ς ^{ζ'} τς

ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην ^χ γη η

ην ^Δ

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠχος ^{Γα φ}

Ο ^{Γα} θε ος ^{Νη} α ντι λη πτω ρ μη ^Δ ει ^Δ το ε λε

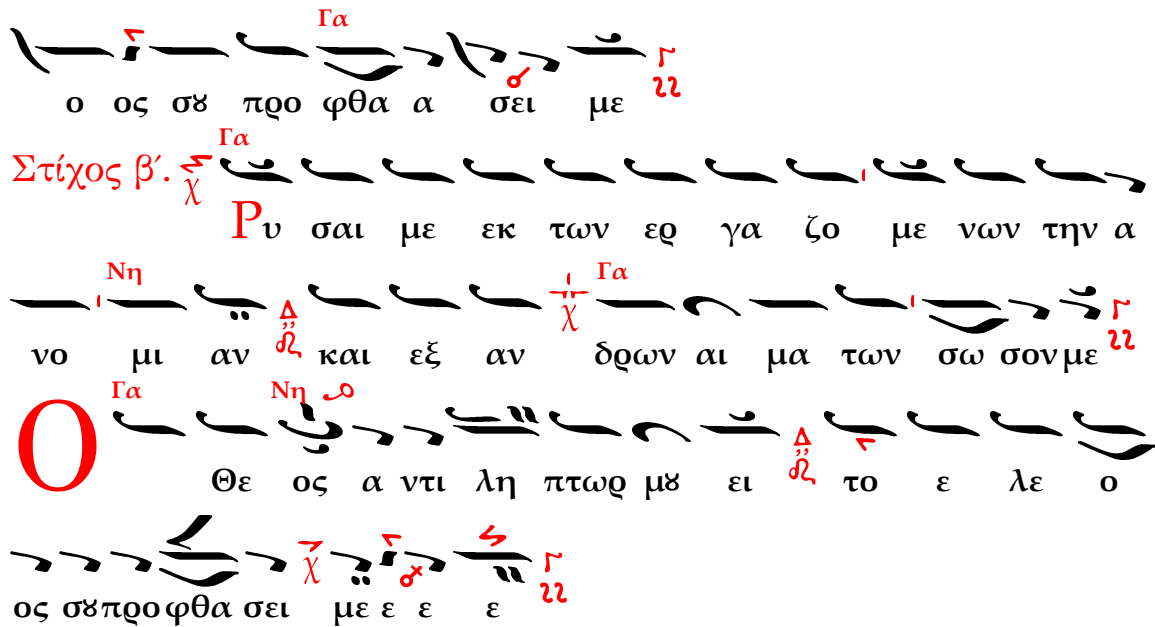
^{Γα} ο ος σς προ φθα α ^{ζ'} σει με ^{ζ'}

Στίχος α'. ^{Γα} ^χ Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μη ο Θε

^{Νη} ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^χ με νων επ ε με ε λυ

^Μ τρω σαι αι με ^{ζ'}

Ο ^{Γα} θε ος ^{Νη} α ντι λη πτω ρ μη ^Δ ει ^Δ το ε λε

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(α΄ 3-9).

Ἄδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃν οὐκ εἰδότες, ἀγαπάτε· εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(α΄ 13-19).

Ἀγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ἡμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι, ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ

χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(β' 11-24).

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέσχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς, τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον, εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δούλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σχολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῶ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πάσχων οὐκ ἠπεύλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,

ιεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ

τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Δι
ευ ρο δη μοι ση με ε ροντο των πι στων ευ φη η
μω ως καλ λι ε ε ρη η η η μα χο ρο στα τη
σα α αντες α α μα τς της χα ριτος εκ λο γς ς
υ υ φα α α ντας Πε τρον και Παυ λον πρε ε πς ς σιν
ε γκω μι ι οι οισ στεφα νω ω σω ω ω μεν ο
τι α φθο νώ ως πα α α σι τον λο γον κα α τα
σπει ει ει ρα α α αντες συν τς ς ς τοις και την
χα ριν τς Πνευ μα το ο ο ος κα τε πλς ς ς ς
ς ς τι ι ι ι σαν και της α λη θι νη η ης αμ
πε ε λς υ παρ χοντες κλη η η μα α α α τα
βο τρυν η μιν πε πειρον ε δο μη σα α ντο ευ φραινοντα
τας καρ δι ι ι ι ι ας η η μω ων προς ςς βο
η η η η η σω ω ω ω μεν α να κε κα λυμ
με νω προ σω πω και κα θα ρω συ υ υ νει δο ο τι

λε ε ε ε ε γο ο ο ο ντες ^Δ χαι ρε τε πορθ μευ
 ταιτων α α λο ο γων και υ πωρ γοι τω ων ε ε
 εν λο ο ο γω ω χαι ρε τε τϷ πα ντος ποι η τϷ
 και αι αι κη η η δε μο ο νος εκ λο ο γι ι α α
 τε ερ πνα α χαι ρε ε τε προ ξε νοι των α γα α θων ^{Νη} και
 δι ωκ ται αι αι των δο ο λε ε ε ε ρων ^{Δι} ς ι
 κε τε ε ε ευ σω μεν προ σβε ε ευ ει ν α α ει ^Δ ει
 ρη νη ν στα θη ραν τω κο ο ο ο σμω δω ρη η η
 η η η σα α α α σθαι ^β προς τον Κτι ι ι στην και
 Δι δα α α σκα α α α λον ^Δ και ταις ψυ χαις η μων
 το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος ^Δ

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

^{Δι} **Τ** ς Μα θη τας τϷ Χρι στϷ και θε με λι ι ς ς
 τη η ης Ε ε εκκλη σι ι ας ^Δ τϷ α λη θεις στυ
 λς και αι βα α α σεις και σαλ πιγ γα ας ε ε εν θε
 ε ε ς ^Δ των τϷ Χρι στϷ δογ μα α των και αι αι πα ^{Νη}

α α θη η μα α α των τς κο ρυ φαι ςς Πετρον και αι
αι Πα α αυλον α πας ο κοσμος ως προ στα α τα ας ευ
φη μη η σω ω ω μεν ε τοιοι γαρ δι α δρα μο
ο οντες το κλι τος ο ο ο λον τη ης γης ωσ περ α ρο
τρω ε σπει ρα α αντην πι ι στιν και αι πα σι την θε
ο γνω σι αν κα α α τε βλυ υ σαν της Τρι α δος δει κνυ
ντε ες λο ο ο γον ω ω Πε ε ε τρε πε ε τρα α και
κη η πικς και Παυ λε σκευ ος ε ε κλο ο ο γης
οι και ζευ κτοι βο ε ες τς Χρι ι στς πα α ντας ει
ει ειλ κυ υ υ υ σαν προς τη ην θε ε ε ο ο ο
γνω σι ι αν ε θνη πο λεις τε και αι νη η η σς
Ε βραι ς ς ς δε πα α λιν προς τον Χρι στο ο ο ον
ε πα α νη η η γα α α α γον και προε σβε ε ευ
ς ς σι τς σω θη η ναι τα ας ψυ υ χα α ας
η η η η μων

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Π ^{Δι} ε τρε κο ρυ φαι ε των εν δο ξω ω ων Α
α α πο στο ο λων ^Δ η η πε ε ε ε τρα της πι ι
ι στε ε ε ε ως ^θ και Παυ λε θε σπε σι ι ε των
Α γι ων Εκ κλη σι ων ο ρη τω ωρ και φω ω στηρ ^Δ τω
θει ω θρο ο νω ω πα ρι στα α α με ε ε ε νοι ^θ
υ περ η μων Χρι στω ω προ σβε ε ευ σα α α
α τε ^Δ

Ὁ αὐτός.

Π ^{Δι} αυ λε στο ο μα α α Κυ ρι ι ς η κρη πις τω
ω ω ω ων δο ο γ μα α α των ^Δ ο πο τε μεν δι ω
ω ω κ της Ι η σ ς ς τ ς ς ς Σω τη η ρος ^Δ νυν δε
και προ το θρο ο νος των Α πο στο λων γε νο ο με ε
νος μα κα α α ρι ι ι ι ε ^θ ο ο ο θε εν αρ ρη
η τα ει ει ει ει ει δε ες σο ο ο φε ^Δ ε ως ^θ
τρι ι τ ς Ου ρα α ν ς ^{ν'} α να βα ας και ε
ε κρα α α ζες ^θ δευ τε ε ε συν ε ε μοι ^Δ και ^Δ

των α γα θων μη υ στε ρη η θω ω ω ω ω
μεν

Ἦχος ἰ̇ Γα ϕ

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο ^{Νη} ι της ^Μ α νω ^{Γα} Ι ε ρσ α αλημ πο λι ι ι ι
ται ^{Νη} η πε ε ε ε τρα της πι ι στε ε ε ε ως
ο ρη η η τωρ της ^{Πα} Ε εκ κλη σι α ας τσ ς ς Χρι ι
ι ^{Νη} στς ς η της ^Π Τρι α α α αδος δυ υ ας
τς κο ο σμς ς οι οι σα γη νευ ται αι ^{Γα} κα τα λι
πο ο ο ον τε ες ση με ε ρο ον τα ε ε ε ε
πι ι ι ι γης ^{Γα} ε πο ρευ θη η σαν εν α α θλη η
σει ει προ ος Θε ε ε ε ο ον ^{Νη} και προ σβευ ς σιν αυ
τω ε εν παρ ρη σι ι ι ι α ^{Νη} τς σω θη η ναι
τας ψυ χα α α α α ας η η μων ^Γ

Δόξα. Βυζαντίου.

Ἦχος ἰ̇ Πα ϕ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάφ

Καὶ νῦν καὶ αἰκαῖς τῶν αἰωνάτων
αἰωνάτων ἀμην

Μακαρίζομεν σε Θεοτοκε Παρθενε
καὶ δοξαζομεν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρεεὸς
τὴν ποσειδῶνα τὴν ἀσειστον τοτρεῖχος το
ἀρρηκτον τὴν ἀραγῆη προστασιλιαν
καὶ κατὰ φύγητων ψυχῶν ἡμῶν ὦ ὦ ὦ
ὦ ὦ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος Πάφ

Τακατὰ πολιν δεσμάς θλιψίεις
τις διηγήσει ἐνδοξε Ἀποστολο
στολε Πααυλε ἡ τις παρῆσει τῶν
ἀγωνῶν καὶ τῶν κόπων σῶς ἐκοπίσας ἐν
τῷ Ευαγγελίῳ τῶν ἁγίων Χριστιανιστῶν

να παντας κερδησεις και Χριστω προσαγααααγηη
 ης την Εκκλησιιιιαν⁹ αλλα ταυτην αι
 τησαι φυλαατειν την καλην σολοογιιι
 αν⁹ μεχρι τελευταιαας αναααπνοοοο
 ης⁹ Παυλε Αποοστοολε²² και διδασκαλε των
 Εκκληηησιιιων⁹

Στίχ. Είς πάσαν την γην εξήλθεν ό φθόγγος αυτού, και είς τὰ
 πέρατα τής οικουμένης ⁹ ταρηματααααυ

τ⁹
Τ^{Πα}ακαταπολιν δεσμακίτας θλιψειεις σ⁹τις
 διηγηησειται²² ενδοξεααποοοο
 στοολε Πααααυλε⁹ τς κοπς τς μοχθς τας α
 γρου πνιιιας⁹ τας εν λιμω και διψεικακο
 οπααθειειας²² τας εν ψυχει και αιγυμνοοο
 τηηηηητι⁹ την σαργανην τς ραβδισμ
 ς τς λιθαασμς⁹ την περιοοδον τον βυ

θον τα α ναυ α α α γι ι ι ι α θε α τρο
 ον ε ε γε ε νσ και αι Α α γγε ε ε λους και αι
 αν θρω ω ω ποις παντα εν υ πε μει ει νας εν τω
 εν δυ να μσ ντι ι σε Χρι ι στω ι να κο
 σμον κε ερ δη η σης εν Χρι στω Ι η σσ τω ω Κυ
 ρι ι ι ω ω ω ω σσ δι ο δυ σω πσ με εν σε
 οι τε λεν τες την μνη η μην σσ πι ι στως α δι
 α λει πτως ι κε τε ευ ε τσ σω θη ναι τα ας ψυ
 χα α ας η η η η μων

Στίχ. Οί ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού, ποίησιν δὲ χειρῶν

αὐτοῦ
 α ναγ γελ λει το στε ε ε ρε ε ω ω

ω μα

Τ ρσ φω στη ρας τς με γα λς της Εκ κλη η σι ι ι

ας Πε τρον και Παυ λον ε ευ φη μη η η σω ω ω ω

μεν υ περ η λι ον γαρ ε λα αμ ψαν εν τω της

πι στε ως στε ρε ε ω ω ω μα α α α τι και

τα ε θνη ταις α κτι σι τς κη ρυγ μα α τος εκ της
 α γνοι ας εις την θει αν γνω σιν ε ε πα νη η η
 γα α α α γον ο μεν τω σταυ ρω ω προ ση λω ω
 θεις προς ο ρα νον την πο ρει αν ε ποι η σα α
 το εν θα της βα σι λει ας πα ρα Χρι στς τας κλεις ε εγ
 κε χει ει ει ρι ι ι ι στο ο δε τω ξι ι φει α α
 πο τμη η θεις προς τον Σω τη ρα εκ δη μη σας
 ε πα ξι ως μα α κα ρι ι ι ζε ε ε ε ται και
 αμ φο τε ροι τον Ισ ρα ηλ κα τα γγελ λς σιν ως
 εις αυ τον τον Κυ ρι ι ον χει ρας α δι κω ως εκ
 τει ει ει να α α α ντα δι ο ευ χαις αυ των Χρι
 στε ο Θε ος η η μων τς καθ η μων κα τα α α
 βα α α α λε

Δόξα. Ἐφροῖμ Καρίας.

Ἦχος Πα

Πα
 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε^{Πα} ορ τη χα αρ μο συ υ νος ^{Δι} ε πε λαμ ψε

τοις ^{Πα} πε ρα α σι ση η η η με ε ε ε ρον η

παν σε πτος μνη μη των σο φω τα τω ω ων α α α

πο ο στο ο ο λων και κο ρυ φαι ων Πε ε τρου ου

και Πα α αυ λου δι ο και Ρω μη συγ χαι ρει χο

^{Νη} ρε ε ευ ου ου ου ου σα ^{Πα} εν ω δαι αι αις και αι

υ υ υ μνοις ε ορ τα σω μεν και η μεις α δε ελ

φοι την παν σε βα σμιον ταυ την η με ε ραν βο ω

ων τες προ ος α α αυ τους και ρε Πε ε τρε

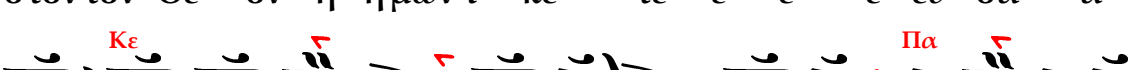
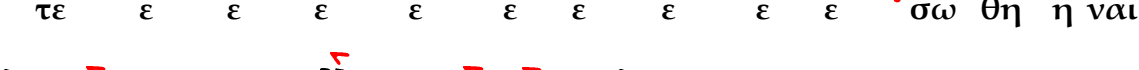
α α πο ο στο ο ο ο λε και γνη σι ι ι ε ε

φι ι ι λε του σου δι δα σκα λου Χρι στου ου του ου ου

Θε ου ου η η η η μων και ρε Πα αυ λε πα αμ

φι ιλ τα α α α τε και κη ρυ υξ της πι ι

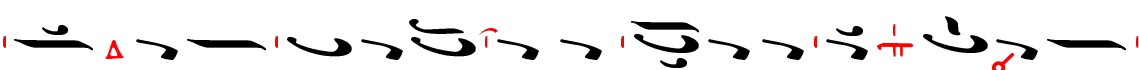

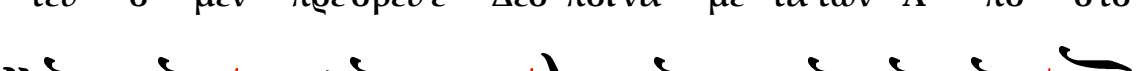

ι ι στε ε ε ε ως και δι δα α σκα α λε ε της

 οι οι κου με ε ε ε νης ως ε χον παρρη σι ι
^{Κε}

 α αν ζευ γο ο ο ος α γι ο ο λε ε ε ε κτον Χρι

 στον τον Θε ον η η μων ι κε τε ε ε ε ευ σα α

 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σω θη η ναι

 τα ασ ψυ χα α ασ η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάσχα

Και νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων

 αι ω νων α μην

Θε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

 νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

 τευ ο μεν πρε σβευε Δεσ ποινα με τα των Α πο στο

 ο λων και παν των των Α γι ι ων ε λε η θη

 ναι τας ψυ χας η μω ω ω ω ω ω νων

ἢ ἀργότερον Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πάσχα

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τϠ ϝ ϝς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Πα **Η** ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ
Πα πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α
στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω
Κε ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν
Πα πρε σβευ ε ε ε Δε σποι να με τα τω ω ων
Δι Α α πο ο στο ο ο λων και παντων των Α α γι
Πα ι ων ε λε η θη ναι τας ψυ χα α ας
η η η η μω ω ω ω ν

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος Δι-Θ

Ο ἰ των Ἀ πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
οι κσ με νης δι δα σκαλοι τω Δε σπο τη των ο λων
πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κσ με νη δω ρη
σασθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει
σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

πλαστον ε σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

ων

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,
ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *